Soteria

qvæ

In recuperatam valetudinem

VIRI

GENEROSI ac MAGNIFICI

DN. DANIELIS WACHSCHLAGERI,

Burggravii Regii, Præconsulis, & Protoscholarchæ omnibus numeris absolutissimi

Ao. M. DC. LXXXVIII.

Calendis Augusti

lætabundi

decantare voluerunt

Rector, & Professores Gymnasii THORUNIENSIS.

THORUNII imprimebat Christianus Bekk, *Gymn. Typogr.*

NOn procul à letho fueras, PATER, heu tua nobis
Penè simul tecum solatia rapta, SCHOLARCHA!
Ast Opifex rerum summus, qvi limina cœli
Incolit, & duros morbos mortemq; furentem
Imperio premit, ac vinclis & carcere frenat,
Istud discrimen lethi, noctemq; supremam
Esse procul jussit, præbens medicamen ab alto
Æthere. Jam fractæ redeunt in pristina vires,
Pallor abit, fessi revalescunt corporis artûs.
Munere pro tali sit laus & gratia soli
Cœlesti MEDICO, qvi Te, VIR MAGNE, deinceps
Incolumem servet NOBIS, URBIq; Scholæq;!

***   ***   ***

Ita,
MAGNIFICE WACHSCHLAGERE,
Patrone ac Compater Venerande,
Tibi,
afflictis Patriæ rebus,
In Malorum remedium
Eidem
(qvod de Trajano referunt Historici)
divinitus reddito,
&
Opportunè servato
lætus gratulor;
atqve
ut TIBI, & per TE
utriqve REIPUBLICÆ,
CIVILI ac LITERARIÆ,
Prospera omnia,
id est,
digna Seculo tuo
(qvæ Plinii Vox votumq; fuit)
contingant,
pius precor

PAULUS HOFMANNUS D.

En lux læta micat, niveo signanda lapillo,
Lux fulget, qvâ vix gratior ulla datur.
Mæcenas *noster Venerabilis atq;* Scholarcha
Faucibus è mortis jam redivivus adest:
Qvem tot morborum diræ superare cohortes,
Et dare sarcophago qvem voluére VIRUM:

Hic

Hic spirat, vivit, meliùs valet, atq; recentes
Acqvirit vires, auxiliante DEO.
Diffugiunt hostes, febres sæviq; dolores
Coguntur turpi jam dare terga fugæ.
Hos fugat Omnipotens Medicus, Servator JESUS,
Restituens membris robora firma macris.
Pandite nunc Heliconâ Deæ, cantusq; movete,
Dulcisonam lætus pulset Apollo lyram.
Fundite læta DEO *festivo carmina plausu*
Cognati, Cives, Curia, Templa, Scholæ.
Festa renascentis *celebrantibus alma* Scholarchæ,
Lætitiæ nullus debet abesse modus.
Vive, vige, flore longos feliciter annos,
Urbis Honos *patriæ, Gymnasiiq;* Decus.
Major sis, qvàm cui possint mala fata nocere,
Qvàm cui Tisiphone dira nocere qveat.
De nostris annis TIBI *Christus adaugeat annos,*
Inclyte WACHSCHLAGER, ter venerande Senex.

Gratulabundus scrib.

Wenceslaus Johannides,
Gymn. Thor. P. P.

Magne Vir, ac urbis pars summa & gloria nostræ,
auxiliumq; bonis, subsidiumq; probis.
Lætor, qvod tristes elegos & carmina mœsta
non scribam: non est luctibus ulla mora.
In plausus mea mens abit, & de pectore læto
lætitiam promit, lætitiamq; canit.
Ante qvidem spatium breve temporis usq; sedebam
tristis, & in mœsto corpore mœror erat.
Protinus ora color lacrimis suffusa reliqvit,
et teter tenuit langvida membra dolor.
Cordatus qvivis plorabat fata superba,
ac ægrum doluit Palladis aula Ducem.
Sidere sub nostro vel mille pericula stabant,
emeritum flevit Patria tota virum.
Inter & ærumnas & sævos viximus enses,
tristitiam qvivis angulus usq; tulit.
Dum Te, Vir, nostri decus & tutela Lycei,
vexaret morbus corriperetq; gravis.
Dum Te vicinum morti spectavimus omnes,
diximus & Parcis talia verba malis.
Qvid facitis Parcæ? diris cur æstibus ustum
torqvetis? corpus cur mala febris habet?
Heu finite! heu finite & morsus compescite vestros,
nec nimius rodat langvida membra calor.

Tu

Tu DEUS affer opem, morbum dispelle furentem,
floreat ut magni vita salusq; Viri.
Confestim factum est, mortis cessere tenebræ,
cessit in Arctoum febris iniqva locum.
Hinc mentem sumo lætam, lætusq; tropæa
erigo, qvin totus carmina læta cano.
Aula trahit lætos animos, Regisq; ministri
gaudent, & toto pectore læta gerunt.
Ordo sacer nostri cœtus in gaudia tendit,
ac offert humili verba ligata manu.
Qvod Te, Magne Vir, ac urbis pars optima nostræ
ereptum mortis faucibus esse sciant.
Ipse DEI laudes decantas gutture pleno.
ac hodie resonas cantica grata DEO.
Gratulor ex animo de firmis viribus optans,
ut redeat membris pristina vita tuis.
Pectora non vexent mordaces anxia curæ,
temporibus somnus convenienter eat.
Vive DEO, Regi, Patriæ, Civiq; Mihiq;,
fructifera plures utilitate bea.
Sicq; tuum nomen sublime feremus ad astra,
et memores erimus sortis ubiq; tuæ.
Nunc placido reqviem qværentibus annue vultu,
et sine tutelæ nos opus esse tuæ.
Hoc ubi contingit, satis est; vos ardua regum
limina solliciti plena valete metus.

ὁλοκαρδίως posuit

M. Martinus Böhm/P. P.

Ostendunt vultus festivos Martis alumni,
Dum Macedûm Regis vivida membra vident;
Nam qvamvis mentemq; calor corpusq; relinqvat,
Dux tamen Æmathiæ debilitate caret.
Exclamant Socii, mœrorem tradite ventis,
Fortis Alexander, Gloria nostra, viget.
Nonne ego concipiam, *Mecœnas*, debita mente
Gaudia, dum radix nostraq; fibra viret.
Cœperat insolitus decerpere corpore vires,
Atq; oculos morbus sollicitare tuos;
Attamen hos prorsus convellere nesciit, illi
Dextera dum summi restitit alma DEI.
Nonne igitur læto celebrent nova gaudia plausu
Certatim Cives, Curia, Templa, Scholæ?
O *venerande Senex!* perge exsplendescere votis
Nunc Patriæ, & Pylios vince, PATRONE, dies.
Musarum facilis qvoq; dextris annue cœptis,
Præsidium nobis perpetuumq; Decus.

Devotissimè applaudens scribebat

M. Godofredus Weissius, *Gymn. Thor. Prof. Extraord.*